

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1547

гр. Варна, 29.04.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ в закрито заседание на двадесет и девети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Юлия Р. Бажлекова
Членове: Даниела С. Христова
Светлана К. Цанкова

като разгледа докладваното от Даниела С. Христова Въззивно гражданско дело № 20213100501031 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК и е образувано въз основа на въззивна жалба подадена от **Христина Пламенова Й., ЕГН *******, с адрес: гр. Варна, ул. „Ангел Кънчев“ № 26, ет. 3, ап. 61 срещу Решение № 2617961 от 29.12.2020 г. по гр.д. № 2804 по опис на ВРС за 2020 г. с което е до съдебна делба е допуснат **НЕДВИЖИМ ИМОТ, АПАРТАМЕНТ № 61** с площ от **89.80 кв.м.**, находящ се на **3** (трети) етаж в жилищната сграда с идентификатор **10135.1502.57.1**, с административен адрес: гр. Варна, ул. „Ангел Кънчев“ №26, състоящ се от: три стаи, кухня-трапезария, баня, тоалет, пералня, дрешник и входно антре, с идентификатор №10135.1502.57.1.9, при съседни самостоятелни обекти по скица на СГКК - Варна: на същия етаж-10135.1502.57.1.8, под обекта: 10135.1502.57.1.6, над обекта -10135.1502.57.1.12, а по документ за собственост: североизток - стълбище и ап.60, югозапад - жилища от вх.24, северозапад - ул. „Ангел Кънчев“, югоизток - зелени площи, горе - ап.64, долу - ап.58, **ведно** с принадлежащото **избено помещение №61** с площ от **2.74 кв. м.**, при граници: избен коридор, изба от вх.24, изба на ап.60, изба на ап.62, горе -жилища, заедно с **1.6517% идеални части от общите части** на сградата и от правото на строеж върху държавното място, в което е построена сградата, попадащо в квартал 493 на 13-ти подрайон по плана на гр. Варна, и представляващо ПИ с идентификатор №10135.1502.57, **МЕЖДУ СЪСОБСТВЕНИЦИТЕ - ищцата Христина Пламенова Й., ЕГН *******, с адрес: гр. Варна, ул. „Ангел Кънчев“ № 26, ет. 3, ап. 61 и **ответника М. А. Й., ЕГН *******, с адрес: гр. Варна, ж.к. „Възраждане“, бл. 22, ет. 4, ап. 23, **ПРИ РАВНИ КВОТИ по ½ за всеки от съделителите, на основание чл.34 ЗС.**

В жалбата се навеждат доводи за неправилност на обжалвания акт в частта, в която съдът не е уважил претенцията на ищцата, че квотите следва да са $\frac{3}{4}$ за нея и $\frac{1}{4}$ за ответника, които се основават на съединен с иска за делба, иск /а според първоинстанционния съд възражение/ за частична трансформация на лични средства, в покупка на недвижим имот и съответно придобиване на по-голям личен дял.

Съдът след като разгледа първоинстанционното производство и постановеното решение констатира, че с исковата молба ищцата допустимо е съединила, иск с правно основание чл. 23, ал.2 от СК с иск с правно основание чл. 34 от ЗС. По иска с правно основание чл. 23, ал.2 от СК съдът не е постановил диспозитив, **но в мотивите е коментирал неговата неоснователност.** Настоящият съдебен състав на Варненски окръжен съд приема, че съдът дължи произнасяне с отделен диспозитив за всеки допустимо съединен иск, дори той да е обуславящ към размера на квотите по иск за делба и съобразно тяхното определяне „да се подразбира“, че тази претенция е отхвърлена.

Настоящият съдебен състав на Варненски окръжен съд намира, че следва повторно да прекрати въззивно производство и да върне делото на първоинстанционния съд, който да 1. поправи допуснатата явна фактическа грешка в обжалваното решение и 2. да съобрази редовността на въззивната жалба с дължимата държавна такса за образуване на въззивно производство срещу решение, с което е отхвърлен иск с правно основание чл. 23, ал.2 от КТ съобразно цената на този иск.

Връщането на делото за образуване на производство по реда на чл. 247 от ГПК е повторно, /след Определение № 101 от 19.03.2021 г. постановено по в.гр.д. № 530 по опис на ВОС за 20121 г./ и е постановено след Решение № 261124 от 30.03.2021 г., с което първоинстанционния съд, не е допуснал очевидна фактическа грешка. В това решение са изложени съображения основани на правната теория и на съдебната практика, според която установителна претенция заявена под формата на възражение е допустима за разглеждане в делбеното производство и по нея, съдът не дължи отделен диспозитив.

Настоящият въззивен състав, споделя изцяло изложените в Решение № 261124 от 30.03.2021 г. аргументи. Те обаче, се отнасят **до защитата на ответника, чиято защита се осъществява с възражения.** Когато в исковата молба ищецът прави твърдения и оборва законова презумпция, това не представлява възражение, а допустимо чрез съединяване, предявяване на иск правно основание чл. 23 от СК. Когато в решението по същество на спора, съдът е изложил мотиви, които отговорят на искането направено с исковата молба, /а не по възражение на ответника/, означава, че съдът са е произнесъл по иск, но е пропуснал да постанови диспозитив. Цитираната от първоинстанционния съд правна теория, дословно възпроизведена и в девето преработено издание на „Българско гражданско процесуално право“ Сиела“ 2012 г. стр. 728 има предвид хипотеза, в която призован към съдебна делба ответник е направил възражение /правоизключващо или правопреобразуващо/. Само на ответника е дадена възможност да въвежда в спора оборване на законови презумпции, чрез възражение. Това право е в съответствие с диспозитивното начало в гражданското производство, според което предявяването на иск е право, а не задължение. Когато ответникът е упражнил правото на възражение, съдът може да разгледа това възражение и да допусне делбата в зависимост от основателността на възражението. Ищец, който оборва законови презумпции може да стори това, чрез допустимо съединяване на искове едновременно с исковата молба. Ответникът може да оборва законови презумпции и ИУИ. В двата случая - съединяване на искове по чин на ищеца и съединяване на искове по почин на ответника, съдът дължи диспозитив.

След като ищецът е формирал искане и съдът се произнесъл по него, макар и погрешно да го е възприел като допустимо възражение, означава, че съдът се произнесъл по иск независимо, че е давал погрешни указания за отстраняване на нередовност на исковата молба.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по въззивно гражданско дело № 1031 по опис на

ВОС за 2021 г. ,и

ВРЪЩА гр.д. № 2804/2020 г. по опис на ВРС за отстраняване на явна фактическа грешка в Решение № 2617961 от 29.12.2020 г. по гр.д. № 2804 по опис на ВРС за 2020 г.

След постановяване на съдебен акт по реда на чл. 247 от ГПК, въззивна жалба 261832 от 11.01.2021 г. да се изпрати на въззивният съд ведно с гр.д. № 2804/2020 г. по опис на ВРС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____